

چالش دوم

در منطقه بین النهرین بنای سدهای بزرگی که به حقوق مردم و استندرد بین المللی احترام نمی‌گذارد میراث فرهنگی و طبیعی حوضه رودخانه‌های تیس و فرات را تهدید میکند. این حالت از استفاده زیرساخت آب مانند سلاح و ابزار تسلط در درگیری‌های منطقه‌ای بدتر میشود

بنای سدهای بزرگ در حوضه رودخانه‌های تیس و فرات یکی از دلایل خسارتهای دائمی میراث فرهنگی و طبیعی جوامع محلی است. در حالی که طول زندگی سدها پنجاه سال است، میراث منطقه قدیمی‌تر از دوازده هزار سال است جوامع بومی شدیداً تأثیر گذشته میشود؛ بعضی از آن مجبور ترک خانه‌هایشان هستند. غالباً، روند بنای سدها ضد بیانیه سازمان ملل متحد در باره حقوق بومیان است همچنین که بعض پیمانها محیط زیست مانند کنوانسیون سازمان ملل متحد به مبارزه با بیابان زایی در سالهای اخیر، سدها و زیرساخت‌های آب مانند اسلحه در درگیری‌ها و جنگهای منطقه‌ای استفاده شدند. ما باور شق دیگر میکنیم: آب باید نیرو صلاح و همکاری همه کشورها و مردم حوضه رودخانه‌های تیس و فرات باشد

احتیاج هماهنگی و همکاری در کلاً حوضه در برابر سدها

خلاصه

ارجن ایبوگا Mesopotamian ecology movement

September 2018

هدف این مقاله تحلیل اثر طبیعی، اجتماعی و فرهنگی بنای سدها است همچنین که تحلیل نتایج سیاست بر منطقه بین النهرین. یک هدف دیگر بحث پیشنهاد متنوع بنا بر احترام حقوق مردمی که در کلاً حوضه زندگی میکنند است این پیشنهادها باید همکاری بین جامعه مدنی و حکومت ملی تشویق بکند همکاری و کمک به کار معاقب میپذیریم

بنای تشدید سدها و زیرساخت آب دیگر مانند قنات در حوضه رودخانه‌های تیس و فرات - یعنی بین النهرین - اثر مهمی بر محیط زیست رودخانه، بر زمان و مکان حضور آب و بر کیفیت آب دارد. بنا بر این دسترسی به آب برای مردم هم خراب میشود

طرحهای بنای فاقد هر ملاحظه میراث طبیعی و فرهنگی، بیابیه و کنونسیونهای بین المللی (مانند کنوانسیون سازمان ملل متحد در باره استفاده غیر ناو بری جریانهای بین المللی، بیابیه سازمان ملل متحد در باره حقوق بومیان و کنوانسیون سازمان ملل متحد به مبارزه با بیابان زایی) و اصول روندهای تصمیم‌گیری دیموکرتیک بود سوا از حکومت ملی، شرکتهای بزرگ و صاحب زمینان بزرگ، هیچ کس از این سیستم فایده نمیرد. او نتیجه‌ای، مدرنیته سرمایه‌داری، است که دهقانان معیشت را با مراکز تجارت ارتباط میدهد. همچنین هر جمعیت دور دست با اداره مرکزی ارتباط میدهد و این جوری به دولت ملی توسعه میدهد سدها و ذخایر آب آن بر منابع آب بزرگ کنترلی را که به توسط او بوروکراسی دولتی میتواند در مناطق و دول پایین رود دسترسی به آب و جریان امر بکنید و آب را برای ژئوپولیتیک استفاده بکند ممکن میسازد ترکیه و، در سالهای اخیر، ایران هم زیرساختهای بزرگ آب را مانند سلاح و ابزار برای تسلط استفاده میکنند. این کار درگیری‌های موجود تشدید میکند

در کلاً حوضه رودخانه‌های تیس و فرات هماهنگی مبتنی بر همکاری که سازمانهای جامعه مدنی مستقل، جوامع محلی، شهرداریها، پژوهشگران و حکومت منطقه‌ای شامل است میتواند ابزاری برای سیاست آب اجتماعی محیت زیست پایدار باشد

ما با روش مذاکره چهار دول بین النهرین در باره رودخانه‌های تیس و فرات و انشعابشان موافق نیستیم: دول بالا رود بدون هر مشارکت جامعه مدنی و بدون سازش همه چهار دول اراده خود را تحمیل کردند چالشهای محلی علیه سدهای مخرب در بیست سال اخیر به رشد آگاهی مردم در منطقه بین النهرین مشارکت کردند Save the tigris campaign احتیاج هماهنگی در کلاً حوضه رودخانه‌های تیس و فرات بیان میکند

این هماهنگی میتواند همه تلاش و سیاستی که میخواهد از آب استفاده سو بکند و hidrohegemony را توسعه بدهد مقاومت بکند

مردم و سازمانهای ندنی با سوابق سیاسی، قومی و دینی متفاوت میتوانند با مسئولین سیاسی مذاکره بکنند با هدف پیدا کردن توافقی که به حق آب همه مردم در نظر میگیرد

در سرتاسر تاریخ، تیرس و فرات مردم را از جاهای خیلی دور وصل کرده است، اما دول قومی مدرن این اتصال انقطاع کردن یک خنیش واقعاً از کلاً حوضه میتواند حتی کنوانسیون سازمان ملل متحد در باره استفاده غیر ناوبری جریان بین المللی مقاومت بکند که وقتی که از سازمان ملل متحد تایید شده و از دول زیاد تصویب شده و با این حال نتایج مورد انتظار نبرده است

طرحهای معاصر چهار دول بین النهرین برای تدوین منابع آب منطقه به انهدام بیشتر رودخانهها میبرد و به این دلیل خشکی و درگیری سیاسی دامن میزند

ما احتیاج سدها و پروژههای آبیاری دیگر نداریم

بهبتر شدن زیست بوم رودخانه، ازاله بعضی سدها و برگشت تا محصولاتی که احتیاج کمتر آب دارد اهداف استراتژیک باید بشود. تولید هیدروالکتریک باید به میزانی کوچک محدود بشود. راه حل به مشکل آب باید در سطح محلی تدوین شود (مخصوصاً سطح زیر حوضه‌ای) و به لوازم مردم و زیست بوم پایین رود باید توجه کرد. این مسئله باید در سطح حوضه‌ای مذاکره شد

ما فعالان، دانشجویان، روزنامه‌نگاران و دیگر به پیدا کردن الگو جدیدی که در کلاً حوضه بین النهرین شقهای دیگر از بنای سدها میبرد دعوت میکنیم

مسائلی که به آن باید خواب بدهیم عبارتند از

- محرکهای ناسیونالیسم آب، چه است؟ فعالان حقوق به آب کجا میتوانند دوستان جدید را جستجو بکنند با هدف مقاومت به استفاده آب برای کنترل سیاسی بر دیگران؟
- محدودیات کنوانسیون سازمان ملل متحد در باره جرایان بین ال مللی و موافقات دیگر در باره رودخانه‌های مشترک چه است؟ میتوان آنرا مانند ابزار مقاومت روبروی Hydrohegemony مؤثرتر شد؟
- از تلاشهای تاریخی و باقی جوامع رودخانه‌ای برای تدوین روندهای تصمیم‌گیری هماهنگی در کلاً حوضه چه استنتاج میتوان گرفت؟ کجا موفق بودند، کجا شکست خوردند، و چرا؟ خلسه‌های آب راه ویش رو است؟

برای مشارکت کردن، لطفاً به ایمیل mehdiplo@riseup.net تماس بگیرید